అమ్మ కోరిక

(శివ పేజీ తరువాయి)

ఇటీవారగుంటా చూస్తూంది. ముందెగాని అరవింద ఒక్కమాటా అడలేదు. పరిశోధి ఒకసైపు అతుల ప్రవర్తనకు కళవళ పడింది. తల్లి. మెల్లగా దారోనే నిలమ్మా అలావున్నారుమీర్రిద్దరూ!"

గుడనిసు క్రక్కుకొ వడంతప్పు ఎవరిని భూతురినిచూసి పిటూర్చిం మె. "ఏమిటో ఈ కాలం! అన్నంచేసు స్తం అంటూ మొదలెటి ప్రేమించు కున్నామని పెద్దలను కప్పిపెట్టయిలా పిల్లలు చేసుకంటున్న వీళు ఎందుకిలా బాగుపడుంటారో అర్థంకాదు.

తెలుసు వింధిఫలాలంబరువుకు అల్లపల్ల రలు మాకలావుంది అరవింద. పాదా అ బావుచూసి"ఏమిటా కోరికలుంటే చెపు తల్లీ!" అంది. "నీ పిచ్చిపాడే!" అందేగాని తేలికగా ఆమెలో నిలిడి వ్యక్తంగా ఓ కోరిక సుళ్లుతిరుగుతూంది. ఇవ రవి. చిన్నబాటి రవి ఏ అహంకార గర్వంలేని తన ప్రణయమూర్తి ఎల్లోప్ప డుకుని తోడువ పరిచ్చాలని వుంది. కాని అ రవు తనకిక కన్పించదు ఆ వాత్సల్యం తనకిక అందదు. అందుకే కనీసం ఉత్తర మయినా బ్రాయకుండాఉండిపోయింది. భయంకరమైన ఓ విషయం ఎవ్వరికీ చెప్పకుండా దాచుకుంది. అయిదవ నెలలో తనలోఅంకురించిన హృద్రోగం గురించి ఎవరికీ చెప్పకుండా తనలోనే ఆ రోగం ప్రెక్కుపాటుకు పేలా చేసుకుంది మనోవ్యథ అందుకు చక్కగా తోడైంది. అలాంటి అరవింద అఖరుపారిగా తన చివరి మాటలూ హృదయాన్ని పలిపి వేసే పుత్తరాన్ని పోస్టుచేసిన మర్నాడే అతశిశువును ప్రసవించి చనిపోయింది ఆ పుత్తరం....ఆ పుత్తరం...."కళ్ళనీళ్లు తుడుచుకుంటూ పెద్దపెద్ద అడుగులు వేస్తూ వెళ్ళి పుసకాల పీపుపాలోంచి దొంతరల అడుగునుండి పొడవుపాటి కవరొకటాన్ని తీసి చేతబట్టుకున్నాడు రమాశాంత్. మనీలకది కలో ఇలో అర్థంకాకటంలేదు. ఏమిటీ విచిత్రం? ఎవరీ అరవింద భర్తకు బ్రాసుకున్న పుత్తరం తన తండ్రిదగ్గరకెలా వచ్చింది? అసలు తండ్రి దుఃఖంచదానికి కారణం ఏమిటి? ఆమె బుర గిర్రున తిరిగి తూంది. కాళేకన్నీటిని తుడుచుకుంటూ "ఇదుగో తల్లీ ఆ పుత్తరం....నేను చెప్ప లేను....చదువు" అంటూ కూడుకు కిచ్చాడు. అంతేగాని తన ఉద్యోగంలో మనీలలో ఉత్పన్నమవుతున్న ప్రశ్నలను గురించతేలేదు. మనీల తన కాళాల్ని చాతుకోలేకపోయింది. "బాబ్బా! ఆమె బ్రాసిన పుత్తరం నీకెలా వచ్చింది?" అంది నిర్లిప్తంగానే. ఉలిక్కిపడిన రమాశాంత్ ఒక క్షణతర్వాత "చదివితే నీకే తెలుస్తుంది మనీలా...."అంటూ అక్కడి నుండి వెళ్ళిపోయాడు.

కవర్ని పరీక్షగా చూసిన మనీల చకిత అయింది ఎడ్రస్ తన తండ్రి దే! ఆ తర్వాత కవరు తెరిచిన ఆమె మొదట్లోనే ఆశ్చర్యంతో వుక్కిరి బిక్కిరి కావలసివచ్చింది ఏ పంక్తోతోను మొదలుకాక "ఈ పుత్తరం గౌరవనీయులైన రమాశాంత్‌గారికి" అని వుంది. చాలా అమ్మా"!అంటూ ఒక్క పాలి కేకపెట్టింది మనీలతనకు తెలియకుండా నే! అరవి అరవిందకు ఎవరో కాదు తన తలిదండ్రులే! మొదట్లోనే కళా గమనం అగిపోతుందని తండ్రి పెట్టుకున్న పేర్లన్నమాట. అమ్మ ఏవాడో వాన్నుకుతాసిన ఆఖరి మాటలాయిని పోటాలోతప్ప కన్నా కా చూడవోదు కోని అమ్మ మాటలాయిని. అయితే అమ్మ అంత కోభ పడిందా? దానికి కాన్న ఆహంకారణమా! ఈకాదిన్ని ఆలోచించగలిగినవాన్న ఆకాడు అవాని కంతగా దాసుడయ్యాడా? అమ్మ అమూల్యాన్ను రాగాన్న గమనించకే పోయాడా!" మనీల నిలమేమ వయ కాన్ని మళ్ళీ పుత్తరం వైపుకు త్రిప్పింది మర్యలో మొదలైంది! పంక్తోరవోరవీ కా చింపి రవీ! ఇవికంలో యీ ఆఖరి తడవాల్లో మళ్ళీ గతంలోకి వెళ్ళిపో మళ్ళీకాని ఆ రోజుల ఆత్మీయతను తల్చుకుంటూ కాస్తున్న యీ పుత్తరంలో గొంగాలూ. మళ్ళాదలూ మచ్చుకులేవు ఆఫీసు లెవ రమాశాంత్‌ను కా రవిగాచూడలేను కా రవి కా భ్రమాత్రమేగాదు. కా చిన్న బాటిసేస్తం. కా సర్వస్వం. కా రవి భ్రమ అవగానే అతని నుండి ఆత్మీయత అంతరించింది ఆధ్యాత్మఅన్నావరించింది. అలాంటి రవిలో ఏ విషయం చెప్పకోను. నీ కేరు లోని మొదటి రెండక్షరాలూ ఆడపిల్ల పేరులా వున్నాయని రంగా మార్చు కున్నామ్మా? భ్రంపయ్యాకి అలా పిలవలేకపోయిన అంత కాంతి అన్పించ లేదు కా వుడుమట్టి మొదట నేన గౌరవించుకోవడం "మీరు" అని పిలవ గలగడం అలవాటుచేసుకున్నాను. కాని అది నీకు లేక్కలోకిరాదు కా చిలిపి తనమంతటినీ చమువునంతటినీ కట్టగట్టి భూస్థాపితం చెయ్యాలన్నావు. దానితో కా హృదయ కవాటాలు పూర్తిగా మూసుకుపోయాయి సమున్నత శిఖ రాన్ని ఎక్కించి అగాధ లోయలోకి దూసుకుంటే ఏమవుతుంది అంతటి సమున్నతస్థానే వుండాల్సింది ఇలా కా దలించుకుంటే ఎలా వుంటుంది ఎ ణం నాలో ప్రేళ్లతన్నిన అభిమాన మొ టి! ఇపుడాలా వూ నన్ను పిచ్చిచేయ డానికి సహకారం. ఉద్యు పరిపెట్టుకోవడం ప్రాణాన్ జయరాం? అన్నాడు రమాశాంత్. జయరాంకు అర్థమైపోయింది. యేడోమునలంకమ మధ్యజయలు దేరిం దని "బాగానే కాళాను. తర్వాత మాట్లాడ్దాలెండి" అంటూ చకాచకా కదలిపోయాడు జయరాం. గుండెలు పిండినట్లయి నిట్టూర్చాడురమాశాంత్. "జయ!

మనిల్ని దైవమెంత నిర్దయగా దూరంచేశాడో చూడు ఇంతటి పన్నిహి కాన్ని తనవుమా పెంచుకున్న వారి భవిష్యత్తు కాభామయంగా మారుతుం దనే గాఢ విశ్వాసాన్ని అమ్మ తన జీవి తాన్నే వుదాహరణగాచూపి కాన్నలో రికిపింది. తన బ్రతుకులా తన తనయ బ్రతుకు బండలు కాకూడదని అరో క్కటే తన చివరకోరికనీ తుది మాట లుగా కాన్నకు అతరయ పంలో అందిం చింది. ఎన్నియేళ్ళ కిందట కా జన్మ భూమియలో నే జన్మకాలించిన కాకు తెలియని కా మ త్తమూ రాచివరికోరిక తీర్చేందుకుపనిద్ధురాలవుతున్నకాలో చిల్పి రశిలిపోగలుగ్గిక్కే అన్ని పర్వ కాలు నన్ను మాత్రం దగ్ధం చెయ్య గలవు త్రంలో యెవరో యెరుగని ఒక రితో కా వివాహం జరుగబోతూంది. కాన్న అదేకాన్నవరించి బ్రహ్మ సమాజ మతనిర్ధారంకాన పారం ఆ మా వివాహం జరుగుతుంది అందులో వధూవరులతో యెన్నో ప్రమాణాలు చేయిపారుట 'తిర్క ణశుద్ధిగా భర్తగా స్వీకరిస్తున్నాను "భార్యగా స్వీకరిస్తు న్నాను" మనో కాళ్ళాయ కర్మలా ఇటూ ప్రవర్తనాలు చెయ్యాలని వివాహాను. కాని ఆ మనో కాళ్ళాయ కర్మలు అన్నదానిలో మొదటిది వచ్చి అబద్ధం అని యెవరికి తెలుసు? కాకు కా ఆంతరాత్మకు తప్ప! ఇదిన్ని జన్మలకూ తరగనిపాపంకాదా జయ? వన్నెలా ఇదంకాపహించమని కాన్న అంటున్నారో తల్చుకంటే చర్విత చరణంగా కాన్న అన్నలగాని బాధ కలిగి స్తూంది. అందరూ అంతేన నేవారమూడవ వమ్మకిం పడకించ గల శక్తిలేని నన్ను నీవు క్షమించగలవా జయా! ఒక్కటే ప్రార్థ జయా!

"వలపెరుంగక ప్రతికి కులికి మురిసే కన్న వలచి విఫలమ్మంది విలపించ వే లుకా"అన్న మహామహుని మాటలు తృప్తినిమన్నాయి జయా! అదొక్కటే చాలు కాకు. నన్నాశీర్వదించు జయా! ఏమని! సుఖశాంతులతోకాపాగ్యవంతగా వర్ధిల్లమంటున్నాకా! జయా! నిజమే నీ మంచి మనసు అలాగే అంటుంది కాకు తెలుసు జయా! కాని జయా శాంతి....శాంతి.... కాకు లేదు జయా లేదు. నిన్ను పెళ్ళికి పిలిచి నీవున్న పై విభాయిచుకోలేను జయా! నన్నెలా మన్నించగలవు? అమ్మలాగే గౌరవ మర్యాదలు చూపి నన్ను నేమ మోప గించుకోలేని దాన్ని జయా! కారణం ఏమవు!!!

శంవ్

నీ అవలేని నీ మనిల

టపాటపా కాలిన అక్షరాలు ఆ ఉత్తరాన్ని కొంతమేర తడిపాయి. అంతలో విసురుగావచి న గాలివూపుకు జయరాం చేతిలోని ఆ ఉత్తరం అంద కోను నీలలేకుండా కొగిరిపోయింది గాలి దుమ్ముకు కళ్లుమూసుకున్న జయ రాం కళు తెరిచే సరికా ప్రాంతంలో లేదా ఉత్తరం. "అవును....పోనీ..... పెంచుకున్న నమతల మావిపోతూంటే యీ ప్రాణంలేని కాగితం ముక్క కలుమంగా! వెర్రిగా చూస్తూంది పోయాడు జయరాం.

మరదలిపై మనమనిల్ని అళాధించే మధా కర్ తండ్రి కన్న కాసుకల వివయంలో పేచీలు పెచ్చి ఆ సంబంధం వద్దని సునీ లమ స్థిరపరచడం అతని నవవాడుల్ని కృంగదీస్తూంది. అటు మధుమా దూరం చేసుకోలేడు. ఇటు తండ్రిని పసుధాన పర్సూమా లేక పతిమతమోతూ పీచీలో నిర్జన స్థలంలో కూర్చుని వున్న సుధ ముఖానికి కొట్టుకుంది పెద్ద కాగితం. విమగ్గా తీసి పారేయబోయి కూడా యెందుకో పరికించిచూస్తూఅప్రతిభుడ య్యాడు. మనక చీకట్లా పరిచే ఆ సంధ్యా సమయంలో దృష్టిని కేంద్రీక రించి కన్నీటితో తెరిచిన అక్షరాలన్న అర్థం చేసుకుంటూ.....చదువుతున్న అతనిలో అరని జ్వాలరేకంది "మనీల.... ఆసునీలలో యింతటి బాధగూడుకట్ట వుందా! బాలాగా ఆమె కూడాఆబ్బాయ్ యానికి తలవొగ్గుతూంటా! అయితే యీ జయ ఎవరు? ఆడా? మగా? ఐహుళా భావం చూస్తే అబ్బాయిలాగే వుంది." ఆలోచిస్తున్న ఆ తడి లో తళుక్కు మంది ఆలోచన. "కొంప దీసి యీ జయ. మనవాడు జయరాం కాదు కదా! హాళాత్తుగా విళాగిళా వుటూన్న వారిలో మార్పుకు కారణం యీ విషయమే అయితే...."అంతేదటు కున్న లేచి నిల్చున్న మధ ఆ కాగి కాన్ని టేబులో వుంచి పడక సాగిం చాడు

రూమ్‌కాళం తీసున్న జయరాం వెనకే సుధాకర్ కూడా లోపలికి వచ్చి తీశాడు అతని రాకకు ఆశ్చర్యపోయి కాకు లైట్ వెలిగించిన జయరాం "ఏమి ట్రాయ్ ఇంత దయకలిగింది ఆ స్తాత్తుగా". అన్నాడు కిక్కొట్టెత్తెలె ప్పకాపగ్గ సుధ"ఇదిగో దీన్ని చూడు" అన్నాడు లైటు ముందుంచుతూ అ కాగితాన్ని స్పష్టంగా కెటుపెట్టుకుంటూ ఆ కాగితాన్ని చూడగానే "నీ దగ్గరకెలా వచ్చిందిరా"! అంటూ నిస్తేజ పాటుతో గబుక్కున అందుకున్నాడు జయరాం పరేమి పిచ్చరీ తేకపోయింది. కమక మవం ముందు నీ మయ ం మ్ట్లాడుకుంటాం!" సుధ మాటల్లం గాని జయరాం, శోకమూర్తిగా వుండి పోయాడు కాళాసేపు.

మంగళమూత్ర ధారణకు ముందు ప్రమాదాల ఘట్టంలో పుట్టారు వధూ వరులు. మొదట వరుడు ప్రమ ణం చేశాడు వధువు ఉచ్చరించబోతూంటా కా శ్యా ం మూ" నేను నీకిని అంటే త్రియత మ"...."కాదు జయరాంని" వరుని కంత ఖంగున మోగిందంతటి అలజడిలోమూ. నిశ్శేమళాలైంది సునీల "ఊ త్వరగా" అన్న పెద్దల హెచ్చరికతో "త్రియత జయరాంను భర్తగాస్వీకరిస్తున్నాన "....ఆమెకంతం అర్థంకాని భావోద్వేగాలతో కణుకు తూంది అస్పష్టపరికూ యెవరూ గుర్తు పట్టలేని విధంగా సుధాకర్ ని పాలి పట్టున్న జయరాంను అంతా పరికించి చూశారు. అవవలసిన తతంగం పూర్త యింది. అయిద్దరూ వ్యక్తులూ పాణ ఉయ్యారు. కాకు పీటలమీది మండి లేవడం మరొక జంట ఆపీటల వలం కించడం కలలోగా జరిగింది. కాళేక ప్రివిజాల్ అధ్యక్షాన సుధా మధుకు ఒకటయ్యారు ఎవరూ ఏమీటనని ప్రశ్నించే వ్యవహారిధిలేదక్కడ ఇం రమాశాంత్ వూహించని యీ కాకాన్నకి కాధ్యుతెవరో అర్థం చేసుకునేలోగా మనీలా జయరాంలు పాదాలకి వందనం చేస్తున్నా రాయనకు "సుఖభవ"అంటూ యిద్దర్నీ లెవదీసిన ఆయన కిను కొలకుల్లో నిల్చిన నీటి బిందువుల్ని దేమని నీలకాలో యెవ రికీ అర్థంకాలేదు.

"ఎందుకటా చేశాడు?" అప్రయ త్నంగా మనీల బహుపదవ ప్రయోగం చింది. అందులో ఆమె చేమీ కాధిం చేదిలేదు. వచ్చే నవ్వుకాపుకుంటూ "దైవ నిర్ణయం" అన్నాడు జయరాం ఆమెవలా పలకిస్తూ "కాన్ని ఎంత కాధనపడుకాన్నారో తెలుసా! ఇదంకా రామోనంగా భావించుకాలేమో"అని కోని వేదన అది "లేదు తల్లి! నేనంతటి అధముడ్నికాను కా మూడ వమ్మకక జలికాకుంటా నిన్ను నీరైవ పేశాపాడు కన్నాడు. కాకెంటి కోపమూ లేదు. అంటూ వారిని నిమిపించిన రమాశాంత్ మాటలకు ఆనందాశ్రువులు నిల్చాయి మనీలా జయరాంల కళ్ళల్లో"కాళయం తెలుమగా జయా! అదుగో యీ కా మనీల నీసా తయిందిక కాళ్ళమ్మలా మనీల కాధిపడకూడదు. అది కాలు కాకు"అంటూ మనీల చేతిని జయరాం చేతిలోవుంచి నిర్నిశ్శబ్దంగా వెళ్లాడ రమాశాంత్.

"నిజంగా మీరు కాపాలిటి"....అవు అవు ... అదేవుట్టి నేమకాదు....అదుగో మీ అన్నయ్యగారు... అయనకుమ్రొక్కి తే మోక్షం తప్పదు. కృ త జ్ఞ తి పెల్లడించబోయిన మనీలను కాధిమ్రా పసూన్న మధిమ చూపాడు. అర్థంకాని మనీ లకు కాపమరదలిద్దరూ తమ కాణుక్కన్నీటినీ నిర్వహణనూ తెల్పారు ఏమీమ్ కాటాలేని స్థితికి లోనైన మనీల కొంతసేపటకు "ఇంతమంది మంచికాళ్ళు మంచిమనమలమధ్య మనగలకా నేను?" అనుకున్న వ్యగితం అందరికీ పిచ్చించనే నిల్చించింది. "పాగడ్డ ఒలదుకోగలిగి నంత గొప్ప పాపాపాలు చేయలేదమ్మా మేము. కాపపోతే 'కాకిజాతుకుండు పై కాపాహ ముండు' అన్న విషయం అలో చించి అందులో మా వ్యవహారం కమక కాన్నపాపా పిం కాం. ఎవరి సొత్తును కాళ్ళం దగ్గుచుకున్నాం ఇందులో ప్రాధ్యమేగాని పాపాపాలు లేవుకదమ్మా!" అన్నాడు మధాకర్ సావకాళంగా. "మరి మా మధువదినే దన్నయ్యా!" అన్న మనీల ప్రశ్నకు "కాత్రి దన్నరిస్తానని ఆ ప్రయత్నంలో వుంది. మిమ్మల్నాప్పాపించేందుకు వే కటువచ్చాను. త్వరగా కెమిలి వస్తారు దూ!" శ ఆ పుడీ ముకుని వెళ్లాడు సుధాకర్ పాయం వంద్య సుమపో జ్ఞంగా వుంది. కిటికీగుండా అస్తాదిగ్ కడుగిడే భానుని అరుణ ను కెంపు ఛాయలో కంటికింపుగా వుంది విరిసీ విరియని వన్నజాతి పరిమళం పరవశంప జేస్తుండగా "సునీలా" జయరాం పెమ్మ దిగా పిలుస్తూ ఆమె భుజంపై చెయ్యి వేశాడు. "నీలా" మరొక పిలుపులో తనవైపుకు త్రిప్పుకున్నాడు. ఆమె కళ్ళ వెంబా అవంధాశ్రువులో!!! దుఃఖాశు వులో తెలియని కన్నీరు నిండివుంది "ఏమిటిది నీలా!" "అమ్మకోరిక తీర్చ లేకపోయాను" బరువుగావుంది మనీల స్వరం ఆమెను దగ్గరకు తీసుకుని "నీ పిచ్చిగానీ ఆమె భ్రమపలచ అలా భయ పడింది అయినా ఆమెకోరింది నీవు సుఖంచడమేగా! పనిధంగా వైతేచేం? నీవు సుమిలిపోతూంటే ఆమె ఆత్మ శాంతించేదా ఏలా! నీ సుఖమే ఆ తల్లి కోరిక! కాకై విశ్వాసం నీకుంటేచాలు ఆ మె కోరిక తీర్చగలవని" అన్నాడు ప్రశాంతంగా భర్త ఎదపై తలవాల్చింది సునీల అక్కడే జీవనకతో గోదనన్న అరుణ లైఫ్ పై ఆ భాటాపై మండి పిచ్చుకల జంట కిదలికు మళ్లీ మాల లోని కొన్ని మల్లెలు రాలి కాలిపై పడాయి. "అమ్మ దీవిస్తూంది" అంది సునీల. "సిలం"అంది గోడగడియారం

'కాలంతెచ్చిన మార్పు'

"ఎందుకండి! అంత మీలో మీరు కుమిలిపోతారు? అర్థంగిగా మీ కాధను పంచుకోదగకాళా?" అని దీనంగా ప్రశ్నించింది. కాధ ప్రసాద్ కాళ్ళదగ్గర కూర్చుని పమూధావలకాళ పోవటంతో మరింత మీదపడింది.

"ఎందుకుకాకా అంత క్రూరంగా ప్రవర్తిస్తున్నావు? కాన్ని అర్థం కాను కోలేని పంపకారం లేదా కా దగ్గర? కా కోపం నీవు నిన్ను అత్మపంచనచేసు కోకు కాకా" అని కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతం అవుతుండగా కాధ ప్రసాద్ కాళ్ళమీద పడలోయింది.

"కాధా! అని అంటూ కంగారుగా రెండు చేతులతో దగ్గరకు తీసుకో న్నాడు ప్రసాద్.

"కాధా! కా కాధను నీతో చెప్పక పోతే ఎవరితో చెప్పకోను? కానిస్తుడు గాదు. తప్పలో కెటుకు మ"అని గద్గ దంగా అంటూ ప్రసాద్ కాధను హృదయంమీదకుళాక్కొన్నాడు ఆవేళంగా.

భర్త వక్షస్థలం మీద విశ్రాంతి తీసు కొంది కాధ కాని ప్రసాద్ కమాత్రం నిద్రాదేవి కనీసంలో కే కాళేదు. ఆలో చకా సముద్రంలో ఆ కాళి అంకా గడిపాడు. కెలకారు ధూమున ఎప్పుడో చిన్న కునుకు పట్టింది.

సూర్య కిరణాలు మీదపడికుతుక్క మంటున్న బద్దకంగా ఇటుపైపుమంచి టుపైపు తిరిగాడు ప్రసాద్.

"ఏమండీ" అని పిలిచింది కాధ.

"అకాళమే నిద్రలండి ఈఆదివారం పస్తి మరిను అప్పుడే ఎనిమిది గంటలు

త్రిపురా చందూర్

చాటింది. లేవండి" అనిమేలుకొలిపింది కాధ ఉద్వేగంగా కళ్ళు తెరచి కాధను చూశాడు.

"అయ్యో? అదేమిటండి కళ్లు క్రోత్తుల్లా వున్నాయి?" కా తిల్లా నిద్రపోలేదా? అని ఆదుర్దాగా ప్రశ్నిం చింది కాధ.

"అదేమిటో కాధా కాతి నిద్రపో కాలేదు" అని ఉద్వేగంగా మంచం మీద నుంచిలేస్తూ అకాశిశ్వాసు.

"కోపం వచ్చిందా?" అని ముద్దుగా అడిగింది కాధ "లేదుకాధా నన్నే నిన్ను చేను....అర్థాకీల్ అవేళాడు ప్రసాద్ "అయ్యో ఎంతపని అయిందండి లెవక రోయాకా? మీ హృదయంమీద పడు కొంటే మరి లెవబుద్ధికాదు" అని అన్నది కాధ ఆమెకన్నుల్లోకిచూస్తుంటే ప్రసాద్‌ని ఆమె ఎంతగా ప్రేమిస్తోంద అర్థమవుతుంది.

"అహో ఎంత గొప్పవంగతి కాకు ఇప్పటివరకు తెలియదు" అని అంటూ కాధ జడ అందుకోవటానికి ప్రయత్నిం చగా ప్రసాద్ కాధ తుర్రుమని ఇంటోకి పరిగెత్తిపోయింది.

ప్రతి ఆదివారం ఇద్దరూ సినిమాకో లేక సినిమాకో వెళ్లేకాదుంటారోజు ఎక్క డికి వెళ్ళలేదు ఎడుచేత ంటే ప్రసాద్ ఆరోజుఅయిష్టపడ్డకటించాడు ఇద్దరూ కాళామీద, నీరెండలో దగ్గరగా కుర్చీలువేసుకొని కూర్చున్నారు.

"ఆ ప్పు డే మార్కుండు అప్రమిందర బోతున్నాడు ఆకాళం అంకా ఎర్రటి రంగుమ పులిమినట్టున్నది కాన పచ్చే మూచవగా ఇం ద రదిమన్ను మెరుస్తోంది చంద్రుడు సూర్యకాంతిలోకాంతి నిహీ నంగాకనుపిస్తున్నాడువటులు వాటివాటి గూళ్ళకి జేరుకోకాలని ఆరుచుకొంటూ గుంపులు గుంపులుగా ఎగురుతున్నాయి యువ రచయి తీ అయిన కాధలో అవే కళం పురకలు వేస్తోంది.

"కాధా" అని అంటూ కళ్ళకాన్ని భంగ పరచాడు ప్రసాద్

"ఏమిటి" అన్నటుకనుకొనకం మంచి ప్రసాద్‌ని చూస్తూ తల వివ్వింది కాధ

"కాధా కాకథ వినటాకా?" అని ప్రశ్నించాడు ప్రసాద్.

"మీదా!" అని అంటూ ఆశ్చర్యంగా అడిగింది. మౌనంగా తల వూపాడు ప్రసాద్. కాధ తన కుర్చీని అతని కుర్చీ దగ్గరగాజరిపి, కుర్చీ చేతిమీద కూర్చొని అతని భుజంమీద చేతుకువేసి చిన్న మన్నట్లు చూసింది.

"అవును కాధా! కాకథ వివి నన్ను బలహీనుడనుకో, నిరికి పందగాఅను కో నేను కిటుంబ పతిమను గుర్తుంచుకొని చేశాను. ఆవేళంలో చేశానని అని ఇప్పు డనుకోవటంలేదు అప్పుడు కాకు పని సబబుఅని తోస్తే అది చేశాను."

"కాకా!"

"ఉప్! నా టాడకు" అని అంటూ ఆమె పోటివి. కేళ్తో మూశాడు కాధా! అని నేను బి. ఏ. చదివే రోజులు, నేను హైదరాకాదులో చదివాకని సికు తెలు సుగా. ఆకు కా జానియర్ ప్రసూన అనే అమ్మాయితో కాకాళియంగా పరిచయమయింది. మా పరిచయానికి మూల కారకుడు కేశవ్ ఆతను కా స్నేహితుడు. నికిక పరిక్షలు అవగానే వాడు కాళ్ళ వూరు కాకమండ్రి వెళ్ళి పోయాడు పొలాలు అవిచూచుకోవటం అక్కడే స్థిరపడిపోయాడు వాడు.

మా పరిచయం క్రమగా పెరిగింది దాని కార తల్లిదండ్రులు గూడా ప్రోత్సాహపుచ్చారు. తరువాత కాకు అక్కడి పి.డబ్ల్యు.డి ఆఫీసులోఉద్యోగం ఎచ్చింది. అం దు వలన అక్కడికి స్థిర పడి పోయా ను, మా పరిచ యం మవ ఇందులోటిలో కాలాముందికి తెలిసే వుంటుంది. మేము రిజిస్టర్ మేరేజుగూడ చేసుకోకాలనుకొన్నాము.

ఇంతలో ఒకరోజు మా మ య్య వచ్చాడు ఐహుళా మా వ్యవహారం తెలిసి వచ్చాడనుకోన్నను అదే నిజమ యింది గూడ అతనవున్నది ఒక్కరోజు అయినా కాకు చాలఅసహనంఅయింది మ మయ్య నన్ను అజ్ఞాపంలో వుండి ప్రేమాంధకారంలో కొట్టుకుపోతున్న కాకు వెలుగు చూపించాడు.

ప్రసాద్! నీవు ప్రేమించి ప్రేరేకులం పిల్లను పెళ్లి చేసుకోవాలన కొంటున్నావు కాకు కావలసింది గూడ అదే అన్నయ్య చేసే ఏమీ లేదుగాని నేను చెప్పి వచ్చిం దేమిటి అని నీ తమ్ముడు గూడ అదే మార్గం తొక్కుకాడు ఈ లాంటి పని

కథా నిక

నీవు ఇప్పుడుచేస్తే పంపంలో మాకు ఎదవు - ప్రతిష్ఠా ఏలా వుంటాయి! ఈ లోకంలో ఎలాతల ఎక్కుకు తిరగగలము అ వున్న చిన్నపిల్లకి మీ కాన్న పెంచ ఎలా చేస్తాడు?" అని హితబోధచేసివెళ్ళి పోయాడు మరుసటి రోజున.

తరువాత నేను గూడ ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాను. 15 రోజులు తప్పించుకు తిరిగాను ప్రసూనని. తరు వాత అమ్మకి ముస్తీగావున్నదని చెపి గాన్‌కు వచ్చి కోవ్యూరు వెళాను. దాదాపు వెలరోజుల తరువాత తిరిగి హైదరాబాదు తీసుకొన్నాను.

ఒకరోజున అలవాటుగా నేను వెళ్ళే పార్కులోనే ప్రసూనని కలుసు కొన్నాను. మనమ్మ విచ్చి మాటాడ లేక పోయాను మొదట చివరకు కాకువస్సులో వుంది అమె అమె ముందు వుంటాను. కా నిర్ణయానికి పసూన కొంత దోహదం ఇచ్చింది ఎదుకంటే నేను అక్కడ లేనిరోజుల్లో అమె తల్లి చనిపోయింది. ప్రసూనయే పెద్ద కూతురు మొదట ఇష్టపడిన తండ్రియే అయిష్టతను ప్రకటించటానికి సిద్ధమయ్యాడు. ఐహుళా అది ఆయనలో కాలంతెచ్చిన మార్పులయి వుంటుంది ఈవిధంగా నేను ప్రతిష్ఠకు పరిస్థితులకు గురి అయ్యాను. కా ఆకయాను వెర వేస్కొని బ్రతుకుని సుఖమయం చేసు కోకాలనుకొన్నకాకల పూహాలాలు క్రింద తయారయ్యాయి."

"కాకా! బ్రతుకును సుఖమయం చేసుకోవటం నీ చేతుల్లో వుంది"అని అంది కాధ.

"అవును కాధా! ఈ పల్యాన్నే నేను కాలుగు రోజుల క్రిందట గ్రహించాను అని అన్నాడు ప్రసాద్ నీ లోకి చూస్తూ.

"మొన్న బజారులో కనిపించింది నంతోషంగా పలుకరించాను ముకా నంగా ఉకాలు చెప్పింది. ఇక్కడి వుండటం లేదుట లేకపాడలో వుంటు న్నారుట. తండ్రి పిల్లాడు వున్నాడు మ కాపంగా వున్నట్టు కనిపించింది పర రాగానే వుంది ఎంతకేళకగా మ రచి పోయిందో మ మూ పిల్ల పరిచయం ఒక టిన్న ర పంచవర్షకాలలో అదే ఆశ్చర్యంగా వున్నదికాధా"అని అన్నాడు ప్రసాద్.

అందులోనే ఉంది కాకా. మా నేర్పరితనం జీవితంలో ఒకొక్కరి దగా పడికా కెండవ సారి కాలుజారకుండా చూచుకొంటారు మొదటిఅనుభవాన్ని కలా మార్చుకొంటారు. అంతేగాని ఆ జీవితాన్ని తలచుకొంటూ బ్రతు కును వ్యర్థంచేసుకోరు అని మృదువుగా మందలించింది కాధ.

"కాధా!" అని అన్నాడు తీవ్రంగా ప్రసాద్.

"కాధ పడుకుకున్నకా కాకా! నిజాన్నే చెప్పాను" అని సమాధానం చెప్పింది కాధ.

"లేదు కాధా! నిన్ను తప్పుగా అర్థం చేసుకోవడంలేదు. కా చరిత్ర వినే నన్ను ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకోలేని పిరికి వందగా భావించటం దు?" అని ప్రశ్నించాడు ప్రసాద్.

"కాకా! మనుష్యులు పరిస్థితులకు కానీలు అదే సువవుపోలో మార్పు తేవటానికి కారకులు ఇందులో నీతప్పే ముంది కాకా. ప్రకృతిని అనుసరించి ప్రేమించావు కాని పొందకుండాచేసే త్యాగం చేశావు. అనవసరంగా కాధ పెట్టవందుకు క్షమించండి" అని క్షమా ర్షణ వేడింది కాధ.

"కాధా! నిన్ను నేను క్షమించాలా? ఇన్ని రోజులూ నిన్ను కాధ పెటినందుకు నీ వే నన్ను క్షమించు." అని దీనంగా క్షమార్షణ అర్థించాడు ప్రసాద్.

ఎప్పుడు నవ్వుతూ ఒకరిని నవ్వించే కాకలో ఎంతఆగాధంవుంది అనిఆశ్చర్య పోతూ

మనలోమనకు క్షమార్షణలు ఏమిటి కాకా అనినవు తూర్మాన్నించింది కాధ.

"కాధా!"అని అంటూ ఆనందంగా కాధ అరచేతులు రెండింటిని తన చేం తులు అదిమకుకున్నాడు ప్రసాద్

చైనా కమ్యూన్లలో రైతు జీవితం

చైనాలోని 600 మిలియన్ల మంది రైతుల జీవితకాళాన్ని పునర్వ్యవ స్థీకరించడానికి 1958 లో చైనా కాయకులు ప్రయత్నం చేశారు. కారి ప్రేరణ పై కా చైనాలోని వ్యవసాయ భూములు కమ్యూన్ క్రింద పునర్విభ జించి గ్రామ జీవితంలో సమష్టి సూత్రాన్ని ప్రవేశ పెట్టారు ఫలితంగా రైతులు తమ ఇళ్ళలో వంట కట్టిపెట్టి పబ్లిక్ భోజనశాలలో విరిగా భోజనం యాలన్నారు. కాలంకు భోజన పదు పాయాలు కల్పించారు అందువల్ల పిల్ల కల్లితండులు తమ కాలాన్ని కక్కువగా యితర పనులకు వినియో గించుకోవచ్చు. స్త్రీలను కాయకష్టం చేయడానికి నియోగించారు.

సమష్టి జీవిత విధానంయొక్క ప్రయోజనాలను తెలియాగడడం మొదలుపెట్టారు. వ్యక్తిత్వం పరిశోధ న్నారు. "ప్రభుత్వం ఉచితంగా భోజ నం పెడకామంటే ఇల్లల్లో తినవల్సిన అవసరం ఏమిటి? పిల్లలు 24 గంటలూ

డాక్టర్ విద్యాప్రకాష్‌దత్తు

తల్లితండ్రులను ఎందుకు అంటిపెట్టుకు కూర్చోవాలి? కె కాలో కమ్యూనిజం ముందడుగు వేస్తున్నది. కొత్త పరిస్థితు లకనుగుణంగా ప్రజలు అలవాట్లు మార్చుకోవాలి?" అని పార్టీ పెద్దలు ఉపదేశాలు ప్రారంభించారు.

కమ్యూన్లలోని రైతులు సైనిక పద్ధ తులలో వ్యవస్థీకృతం కావాలన్నారు. పొలాలలో కూడా వారు సైనికులవలె క్రమశిక్షణ పాటించాలన్నారు. రైతు బృందాలకు ఇట్లనీ బ్రిగేడ్లనీ పెద్దపెద్ద పేర్లు పెట్టారు యుద్ధంలోగి కాలాలవలో రైతులు పొలాలకు కదంతొక్కుతూ వెళాలన్నారు. "పనిచాడూ పనికుడే" అనే ఆకాట నిబాధం. రైతులకు సైనిక కాతు కూడా వుండేది.

కమ్యూన్లలో పని వేకువ తో చే ప్రారంభమై సాయంత్రం చీకటిపడే వరకూ కాగేది. మధ్యలో భోజనానికి కొంత విశ్రాంతి వుండేది. రెండుపూట్ల భోజనాలు పబ్లిక్ భోజనశాలలలో వె. ఉచితభోజనం అన్నది పేరుకే. ప్రజలకు ఉచిత భోజనం సమకూర్చగల స్తోమత చైనాకు లేదు, కొన్ని భోజనశాలలలో అన్నంమాత్రం పెటేవారు. కూర, కారా లేవు. మరికొన్నింటిలో అన్నం, కూరలు విక్రయించేవారు.

తమ జీవిత విధానంలో తీవ్రమైన మార్పులు తెచ్చినందుకూ పిల్లలఎడబాటు సహించకా. రైతులు దీనిని ప్రతిఘటిం చారు. వేకాలం పెళ్లింపు పద్ధతిలో కూడా మా ర్పు లు చేయడంతో, కమ్యూన్ల వ్యవస్థ కూలిపోయింది. రైతులు తిరిగి యథాస్థితికి తీసుకురావ డానికి చైనా పాలకులు ఈకొత్త వ్యవ స్థకు స్వస్తిచెప్పి పాత వ్యవస్థను తిరిగి ఏర్పరిచారు. ఫలితంగా కీడించిపోయిన వ్యవసాయోత్పత్తుల